

ved fra 1,110 til 1,050 Rd., altsaa med 60 Rd. Derimod er Beløbet til Embedet som Byfoged og Byfkriver i Nykjøbing samt Birkedommer og Skriver i Dragsholm Birk forhøjet fra 1,300 til 1,400 Rd., og ligeledes er der en Forhøielse ved Embedet som Herredsfoged og Skriver i Hollands Nørreherred fra 749 til 896 Rd. Derhos er der tilføiet Embedet som Herredsfoged og Skriver i Hæsling og Næs Herreder. I § 2 er der tre Nedsættelser, nemlig ved Embedet som By- og Raadstuskriver i Roskilde med 50 Rd., ved Embedet som Byfoged og Byfkriver i Storeheddinge samt Herredsfoged og Skriver i Sterns og Faxe Herreder med 100 Rd. og ved Embedet som Herredsfoged og Skriver i Lunde og Skam Herreder samt Birkedommer og Skriver i Grevskabet Roepstorffs Birk med 49 Rd. Efter de Forhandlinger, jeg har havt i det andet Thing med Udvalget og Thinget, er det min Pligt at andrage paa, at Lovforslaget maa blive vedtaget i uforandret Skikkelse, saaledes som det foreligger.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen; Sagens Dvergang til 2den Behandling, fattes derpaa under Afstemning og

vedtoges enstemmig med 39 Stemmer.

Wendingsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til Fredag Middag Kl. 12.

Man gif derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Pensionslov.

Ved den foretagne Stemmeafgivning afgaves der 46 Stemmer, som alle vare gyldige. Valgte bleve: S. Andersen, Drejsing, Olrik og Philipsen hver med 46 og Sonne med 44 Stemmer.

Man gif derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forandring i og Til-

læg til Lovene af 29de December 1857, 4de Januar 1861 og 22de Marts 1867 angaaende Fiskeriet i Limfjorden."

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 243—44; 3die Behandling i Folkethinget findes i dettes Tidende Sp. 4001 ff.)

C. N. Hansen: Naar man ser paa Titlen til det foreliggende Forslag, faar man jo strax en Følelse af, at det her dreier sig om en vanskelig Sag, og denne Vanskelighed kommer naturligvis af et utilstrækkeligt Kjendskab til det hele Forhold. Derfor har ogsaa Lovgivningsmagten jevnlig været sat i Bevægelse om dette Spørgsmaal. Da vi fik Lovven af 1857, viste den snart en særdeles gavnlig Virkning, idet Fiskeriet tog et meget betydeligt Opsving, og det var derfor ikke uden Frygt, at man temmelig snart derefter saae Forsøg paa at tilvejebringe Forandring deri. Imidlertid skal jeg gjerne indrømme, at de forandrede Forhold i Fjorden, navnlig med Hensyn til Fjordbunden, kunde foranledige, at der blev gjort nogen Modifikation i Loven af 1857; men vist er det, at hver Gang man har forandret paa denne Lovgivning og faaet en eller anden gavnlig Bestemmelse ind, har man altid ved Siden deraf faaet nogle skadelige Bestemmelser, og saaledes fik man i Lovven af 1867 en Bestemmelse ind, som var til særdeles Skade og efter min Mening har virket meget til, at Fiskeriet — og det ikke blot Halefiskeriet, men ogsaa Slynderfiskeriet, som man ved den nævnte Lov af 1867 vilde hjælpe paa — er gaaet tilbage. Det glædede mig derfor, da den høitærede Indenrigsminister af de Andragender, der vare komne ind til Ministeriet, tog Anledning til at foreslaa den Frihed, der tidligere var givet, noget indskrænket, og jeg var derhos ogsaa overbevist om, at Folkethinget nok vilde gribe Leiligheden til endnu noget mere at udvide denne Indskrænkning. Jeg var saa heldig før Jul at faae Betænkningen fra Folkethingsudvalget og de dertil knyttede Wendingsforslag, og jeg tog den med hjem for at forhandle om den med forskellige Fiskere og andre erfarne Mænd, for at høre, hvorvidt det nu virkelig var no-